

komme til at svare Skat, naar man regner i gammel Mønt, af 400 Daler. Jeg mener altsaa, at hvis man kan enes om dette Vædringsforslag, vilde alle de senere Skattebydere paa 800 Kr. derigennem have erhvervet kommunal Valgret. Af disse Grunde vil jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage det Vædringsforslag, som vi her have tilladt os at stille. — Jeg maa maaske tillade mig at fremkomme med en kort Betragtning endnu angaaende dette Spørgsmaal. Jeg vil tillade mig at minde om, at i Fjor vedtog Rigsdagen to Skattelove, hvoraf den ene Lov gik i Retning af at bringe Skattelettelser ned paa Varer, som i væsentlig Grad konsumeres af de mere velhavende i vort Samfund; denne Lov var altsaa fortrinnsvis en Skattelettelser for de bedrestillede. Samtidig vedtog Rigsdagen en Lov, som lagde en Skat, en temmelig betydelig Skat, paa en Forbrugsgegenstand, som væsentlig konsumeres af den ubemidlede Del af Samfundet, og som altsaa forøgede Skattebyrden paa de ubemidlede Klasser. Vi ere nu i Færd med at lovgive paa Skattevæsenets Omraade med dette Lovforslag, og jeg vil bede Dem om at erstatte de smaa Skattebydere, som denne Lov kommer til at omfatte, noget for det, de maatte punge ud med ved de Love, som bleve vedtagne i Fjor. Naar vi vedtage denne Lov, ville vi lette Skattebyrden lidt for de smaa Indtægter og forøge den lidt for de store, og saa kan der maaske blive bragt Balance ind i disse Forhold, som efter min Formening ere blevne noget forrykkede ved de Love, som vi i Fjor vedtog. Med disse faa Bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale vort Vædringsforslag til Vedtagelse.

Madsen-Nygdal: Naar jeg har ønsket med et Par Ord at udtale mig om min Stilling til de foreliggende Vædringsforslag, vil jeg begynde med at sige et Par Ord om de af det ærede 2det Medlem for København (Madsen) stillede Forslag. Det høje Ting vil erindre, at da vi forleden havde det foreliggende Lovforslag til første Behandling, udtalte jeg mig i alt væsentligt imod selve Lovforslaget, idet jeg gjorde opmærksom paa, at der var andre Spørgsmaal, som det var vigtigere at faa løst, naar der er Tale om de kommunale Skatter, end Bestemmelsen om de 3 pCt. Jeg gjorde den Gang gældende, at jeg ikke troede, at der var nogen særlig Nødvendighed for at ophæve Bestemmelsen om Procenten, navnlig da Loven om Alverdomsforsørgelse ifølge de foreliggende Oplysninger paa Forslaget til Københavns Kommunes Budget for 1892

ikke syntes at nødvendiggøre en Forhøjelse af Procenten, og i det hele mente jeg, at hvis der kunde være særlig Grund til at andre Aarsager at ophæve den eller gøre en højere Skat mulig, maatte man søge andre Midler og andre Veje. Disse Betragtninger, som jeg ikke skal komme ind paa at gentage i Dag, føre til, at jeg godt kan være med til at stemme for Forslaget til Forbedringer i det foreliggende Forslag. Nu skal jeg villig erkende, at naar der foreslaas en Grænse for Indkomsskatten, og den altsaa ikke som efter Lovforslaget vil kunne stige omtrent saa højt, det skal være, men som efter det ærede Medlems Forslag til Nr. 1 ikke vil kunne overstige $4\frac{1}{2}$ pCt af Skatteindtægten, er Forholdet saaledes, at uagtet man ikke kommer ind paa den Vej, som jeg ønsker, man skal gaa med Hensyn til den kommunale Bestatning, kan jeg ikke stemme imod dette Forslag, men kan endog stemme derfor, uagtet jeg er imod Lovforslaget i det hele. Det ærede Medlems Vædringsforslag under Nr. 2 er det en Selvfølge, at jeg af de samme Grunde ikke kan stemme imod; jeg vil endog kunne stemme for det. Det borger jo nemlig for, at naar det vedtages, ville vi i alt Fald om ikke altfor lang Tid faa det hele Spørgsmaal til Behandling igen. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger angaaende de af det ærede 2det Medlem for København stillede Forslag og skal nu sige et Par Ord om det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede 5te og det ærede 6te Medlem for København (C. C. Andersen og B. Knudsen). I al Almindelighed skal jeg sige, at dette Forslag tiltaler mig langt mere end Lovforslaget, fordi det slaar ind paa en heldigere Vej til Løsning af det Spørgsmaal, som er Genstand for det foreliggende Lovforslag, og endvidere slaar ind paa Løsningen af et af de Principper med Hensyn til kommunal Bestatning, som i en Række af mindst 30 Aar have været Genstand for Omtale, nemlig en stigende Skala for Bestatningen. Naar jeg nu ser paa de ærede Medlemmers Forslag med Hensyn til denne stigende Skala, kan jeg ikke andet end anerkende, at det er et meget moderat Forslag. Jeg kender flere Kommuner, hvor man har indført en stigende Skala, der rækker adskilligt videre. Jeg kender endogsaa Købstadskommuner, hvor man i mange Aar har brugt en stigende Skala, der rækker en Del videre. Det foreliggende Forslag finder jeg, som sagt, meget moderat. Naar jeg skulde gøre nogen Bemærkning i Retning af Indvending derimod, vil jeg tillade mig at sige, at det forekommer mig, at det bestaatter de smaa Indtægter for